

*„Bennetek születik meg, a szeretetekben az örök Jóság, a
végtelen Irgalom,
benned lakik, a te irgalmadban.
Menjünk hát Betlehembe!
És a Betlehemben, a te szívedben, a szereteteidben, a
szelídségeidben,
apró kicsi morzsákban és minden újrakezdésben, minden
jószándékban,
benned, a te szeretetedben, íme, ragyog az Örök Szeretet, az
Isten,
az emberszerető Jóság megszületik az életedben.”*

Karácsony - Pásztorok miséje

Iz 62,11-12
Tit 3,4-7
Lk 2,15-20

Menjünk hát Betlehembe! - így biztatták egymást a pásztorok.
Biztassuk egymást és önmagunkat mi is:
Menjünk hát Betlehembe, menjünk karácsony titkának mélyére,
lássuk a történeteket, hiszen hírül adták nekünk,
hiszen hitünkben őrizzük a drága kincset: Isten emberré lett.
De menjünk a hitünk mélyére!
Erre szolgál az ünnep, hogy amit hiszünk,
amit lelkünkben őrzünk, a fenséges igazságot,
most tegyük a szemünk elé, most menjünk közelebb,
most tekintsünk hitünk titkának mélyébe: Isten emberré lett.
Szent Pál apostol így vezet bennünket a hit titkának mélysége felé:
Üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét.
Isten a mi Üdvözítőnk és emberszerető Isten,
ön maga mélyéből örök jóságát nyilvánította ki előttünk.
Kinyilvánította?
Maga a Jóság lépett oda elénk.
Úgy toppant be ebbe a világba, mint a hajnal fénye.
Vártuk Őt, és Őbenne reméltünk.
Vártuk, sóvárogva vártuk a Hajnal eljöttét,
mégis, amikor eljön, vajon látta szem az Ő szépségét,
vajon szív felfogni képes a Hajnal dicsőségét?
Eljött a mi Istenünk, hiszen Isten Ő.
Isten, valóságosan Isten ez a Gyermeke.
A Gyermeke megszületett.
Isten született meg emberként.
Eljött hozzánk úgy, hogy lássuk az Ő arcán örök kedvességét,
azt a kedvességet, amit emberszem nem láthat.
Királyok szerették volna látni, és nem láthatták,
próféták füle hallani vágyott, és nem hallhatták,
és íme, nekünk kinyilvánította Isten jóságát.
Kinyilvánította?
Nem csupán üzenetet küldött mostan,
nem csupán próféták ajkán hirdeti Isten a megváltó szándékot,
hogyan szeret bennünket,
hanem maga a Szeretet, maga Isten mélye,
az Örök Ige, aki ott él a Szeretet mélyén,
aki maga a Szeretet,
Ő jött el hozzánk, Ő a hajnal ragyogása.
Látjátok a Fényt, hogy mindent eláraszt?
Látjátok e Fény erejét, és megértitek a jóságot, a szelídség békéjét,
ahogy reánk sugároz, hiszen Gyermeke Ő, íme Kisdéd.
Ebben a Jelben, kisdéd-testben szól hozzánk az Isten.

Szól hozzánk önmaga ajkán,
érint meg bennünket önnön kezével, és jön felénk.
Ó milyen szép jöttének lépte!
Jön a szívünkbe.
Ismerjük meg tehát Isten, az üdvözítő Isten jóságának napját,
menjünk Hozzá.
Hova is menjünk?
Merre induljunk el?
Induljunk el a szeretet útján.
Induljunk el a szelídség ösvényén,
induljunk el a békesség irányába, hiszen szeretet az Isten,
az Isten béke, Ő a mi békénk.
És milyen szelíd az Ő ragyogása!
Úgy induljunk el az Ő Betlehemébe, hogy mi magunk is változzunk gyermekké,
szülessünk meg megint, legyünk kicsinyek újra,
öltünk magunkra a békességet, a szelídség lelkét,
öltünk magunkra a kicsinyek hatalmasságát,
legyen a szívünkben béke és irgalom,
jóság és türelem legyen a lelkünkben,
és ez a mi utunk Hozzá.
Hozzá ilyen út vezet, az Ő Betlehemébe.
Mert Ő a Béke, Ő a Jóság, a Szeretet Ő,
végtelen, valóban Isten és megmérhetetlen.
Mégis kicsiny kézben, ember ölében,
ott a szívben, a szívnek a melegében, ezen a parányi helyen,
abban a cseppnyi türelemben, ami egy pillanatra fellobban,
ami újra és újra megszületik benned, a te szeretetedben,
minden szelídségben és minden irgalmadban ott ragyog az örök Hajnal,
az üdvözítő Isten végtelen szelídsége,
az emberszerető Jóság megmérhetetlen békéje ezen a kicsiny helyen,
a te szíved Betlehemében,
egy-egy szelíd szó jászolában megszületik, felragyog az Ő örök fénye.
Menjünk hát Betlehembe!
Induljunk el a szíveink útján!
Menjünk a szelídség lépéseivel, menjünk a békesség irányába!
Ott lakik, ott vár téged a neked megszületett Jóság, Isten, az Üdvözítő!
Így biztassuk egymást, biztassuk és bátorítsuk önmagunkat,
legyünk bátran kicsinyek, legyünk újra szelídek,
legyen a szívünkben béke,
és ott, a békesség szalmáján látni fogjátok,
látni fogjátok szívetek dobogásában,
látni fogjátok szemeitekkel békességetek barlangjában:
íme, felragyog a Hajnal, az örök Szeretet.
*Bennetek születik meg, a szeretetekben az örök Jóság, a végtelen Irgalom,
benned lakik, a te irgalmadban.*
Menjünk hát Betlehembe!
*És a Betlehemben, a te szívedben, a szereteteidben, a szelídségeidben,
apró kicsi morzsákban és minden újrakezdésben, minden jószándékban,*

*benned, a te szeretetedben, íme, ragyog az Örök Szeretet, az Isten,
az emberszerető Jóság megszületik az életedben.
Ámen.*

2020. december 25.

Takács Gyula plébános atya